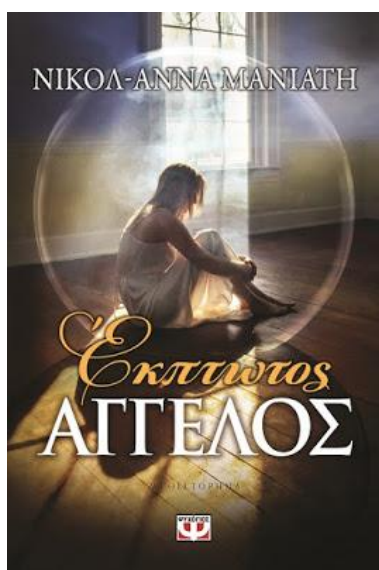

Review : Έκπτωτος Άγγελος

ΕΚΠΤΩΤΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ

ΝΙΚΟΛ-ΑΝΝΑ ΜΑΝΙΑΤΗ

Είδε την πόρτα να ανοίγει και ο πανικός την τύλιξε. Η καρδούλα της άρχισε να χτυπά με γοργό ρυθμό και ο κόμπος στον λαιμό έγινε κουβάρι που την έπνιξε. Ήθελε να ξεφωνίσει, να τρέξει... μα έμεινε παγωμένη στη θέση της μέχρι που ένα λευκό χέρι απλώθηκε και άδραξε τον μικρό καρπό της. Έκλεισε σφιχτά τα μάτια και περίμενε...

Η Σοφία μεγάλωνε σε ένα περιβάλλον πλημμυρισμένο από τη λατρεία του πατέρα και των παππούδων της, μα την αγάπη από το άτομο που κάθε παιδί αποζητά δεν την εισέπραξε ποτέ. Η απελπισμένη ανάγκη γι' αυτή την αγάπη την έσπρωξε σε απεγνωσμένες και επικίνδυνες ενέργειες για την ίδια, φρικαλέες γι' αυτούς που την λάτρευαν. Μέχρι που ήρθε αντιμέτωπη με τον θάνατο, μα και με τον άνθρωπο που μια ζωή λαχταρούσε την αποδοχή στην καρδιά του. Και καταπρόσωπο με την Αλήθεια!

Υπάρχουν άραγε περιθώρια να ανατρέψει τα λάθη και να βαδίσει σε καινούργια μονοπάτια ευτυχίας;

Της Αγγελικής Κατσιμάρδου:

Ξεκινάς πάντα ένα νέο βιβλίο με την πεποίθηση ότι θα είναι καλό ή ακόμα με την προσμονή ότι θα είναι εξαιρετικό, βασιζόμενος στην περίληψη και στο θέμα του. Απλά, μερικά βιβλία ξεπερνούν κάθε φαντασία και προσδοκία! Ένα από αυτά τα βιβλία ήταν και το βιβλίο της Νικόλ-Άννα Μανιάτη «Έκπτωτος Άγγελος». Να πω εξαιρετικό; Να πω συγκλονιστικό; Θα είναι λίγο.

Να ξεκινήσω λέγοντας ότι το θέμα του είναι ιδιαίτερο και δύσκολο και πολλές φορές ταμπού για την κοινωνία μας. Η παιδική κακοποίηση είναι ένα υπαρκτό θέμα ακόμα και σήμερα σε όλα τα μήκη και πλάτη της Γης. Ακόμα και σήμερα που η κοινωνία μας έχει προχωρήσει και αναπτυχθεί τρομερά, η παιδική κακοποίηση υπάρχει και υφίσταται όχι μόνον σε φτωχές και υπανάπτυκτες κοινωνίες, αλλά, πολύ περισσότερο, σε προηγμένες κοινωνίες, κεκαλυμμένη από τον μανδύα της αγάπης, της φροντίδας και της κάλυψης όλων των αναγκών του παιδιού.

Το συγκεκριμένο βιβλίο πραγματεύεται αυτό ακριβώς το θέμα και κάνει μια ολοκληρωμένη και σφαιρική κάλυψη του θέματος, των αιτιών, των συμπτωμάτων αλλά και των αποτελεσμάτων της παιδικής κακοποίησης. Αναλύει με σαφήνεια μέσα από τα γεγονότα πόσο εύθραυστος είναι ο παιδικός ψυχισμός και πόσο ο παιδικός νους διαστρεβλώνει τα γεγονότα και οδηγείτε αργά, αλλά σταθερά, προς την καταστροφή. Η κυρία Μανιάτη πήρε ένα δύσκολο θέμα και το ανέλυσε με σαφήνεια, ενώ θα μπορούσε πολύ εύκολα να το «χάσει» και να «ξεστρατίσει» παρασυρόμενη από συναισθηματισμούς, θυμό και αισθήματα εκδικητικότητας – που πολύ πιθανόν να έκανα εγώ, προσωπικά, εάν έπιανα ένα τέτοιο θέμα – και το ανέβασε στο επόμενο επίπεδο, χωρίς να μένει στα απλά γεγονότα και σε απλοϊκή ανάλυση των σκέψεων όλων των πρωταγωνιστών του βιβλίου, αλλά και του ίδιου του θύματος. Αυτό, βέβαια, απλά φανερώνει τις ώρες και την λεπτομερή μελέτη του θέματος από την συγγραφέα, αλλά και την ευαισθησία και τον σεβασμό, που έδειξε στους χαρακτήρες του βιβλίου της.

Η γραφή της, για άλλη μια φορά στρωτή και σαφής, χωρίς συναισθηματικές εξάρσεις, απλή και κατανοητή, εμβαθύνει όμως σε όλα τα σωστά σημεία και σε γεμίζει με συναίσθημα. Τα ψυχολογικά προφίλ όλων των ηρώων είναι ολοκληρωμένα και σωστά δομημένα, ώστε να δούμε, σφαιρικά, τις πράξεις των ηρώων και όλα τα γεγονότα, που οδήγησαν σε αυτές. Φυσικά, στα μεγάλα συν του βιβλίου η πληθώρα συναισθημάτων, που προκαλεί στον αναγνώστη: Θυμός, λύπη, ανακούφιση, αλλά και αβεβαιότητα και έκπληξη, καθώς οι περισσότεροι από εμάς προχωρήσαμε στα αχαρτογράφητα νερά της παιδικής ψυχής και της μητρικής αναληψίας και φρικαλεότητας. Ειδικά το γυναικείο αναγνωστικό

κοινό, θα έχει μείνει με την απορία, πως μια μάνα στερείται του μητρικού φίλτρου και μπορεί να προβεί σε τέτοιες αποτρόπαιες πράξεις. Εγώ, προσωπικά, πάμπολλες φορές ήθελα να ορμίσω μέσα στις σελίδες του βιβλίου και να κάνω φόνο, ενώ αρκετές άλλες να ουρλιάξω, να βρίσω, να κλάψω.

Η κα. Μανιάτη θεωρώ ότι έγραψε ένα δυνατό μυθιστόρημα, καταφέροντας να ξεπεράσει τον εαυτό της και να μας δώσει ένα μικρό συγγραφικό αριστούργημα, που δύσκολα θα ξεχάσουμε, όσα χρόνια κι αν περάσουν.